

blemer med computeren; selvfølgelig er der brugt nogle ting, som måske ikke er særlig heldige, og som kan være enten kræftfremkaldende, eller som kan være hormonforstyrrende.

Derfor er der mange ting, man skal tage hensyn til, og jeg mener ikke, man kan stille det op, som man har gjort det i beslutningsforslaget her. Jeg er glad for debatten, men må sige, at Dansk Folkeparti ikke kan bakke op om alle de punkter, der er i forslaget. Vi ser derfor også frem til, at vi kan tage den videre debat om forslaget og se på, hvad det så er, vi er enige i, og hvad det er, vi er uenige i.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg går ud fra, at hr. Jørn Dohrmann kan bekræfte, at de bromerede flammehæmmere er meget farlige, de er hormonforstyrrende, de er kræftfremkaldende, de er sundhedsskadelige. Jeg går også ud fra, at hr. Jørn Dohrmann ved, at der skulle have været indført et forbud mod en af de meget farlige bromerede flammehæmmere, som er nævnt i forslaget her, deka-BDE, og det skulle have været indtrådt allerede fra starten af 2006, men at Europa-Kommissionen har valgt at give dispensation, og det er bl.a. derfor, der er en domstolssag, som er kørende.

Men jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti ligesom vil lade, hvad skal man sige, laveste fællesnævner i EU være afgørende for, om vi får det maksimale beskyttelsesniveau i Danmark og i andre lande. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Har man virkelig fra Dansk Folkepartis side deponeret hele sin handlefrihed i EU, når det drejer sig om at sikre den optimale beskyttelse af mennesker, sundhed, dyr og miljø i forhold til de her meget farlige kemikalier, de bromerede flammehæmmere? Det er mig komplet uforståeligt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo klart, at nogle ting vil være uforståelige selv for Enhedslisten. Det, jeg bare vil sige til det, er, at vi selvfølgelig vurderer, hvis der kommer nogen entydige beviser på, at sådan er det, hvis vi har nogle konklusioner, som siger, at her er fakta, at man får kræft eller andre ting af de her stoffer.

Nu blev vores computere herinde i Folketinget nævnt, og efter mine oplysninger skulle det være TBBPA i computerne, og der kan man bare sige, at det er vanskeligt at sige, at det udgør en

risiko. Skulle vi så på det grundlag sige, at nu forbyder vi det her produkt? Jeg mener, det er at stille det lidt på hovedet. Der er jo klart, at hvis der er bevis for, at det er skadeligt, så kan man skride ind over for det.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Den computer, jeg har her, og som vi som folketingsmedlemmer bruger i Folketinget, er svanemærket, og det betyder, at man som udgangspunkt ikke bruger bromerede flammehæmmere. Så er der nogle få undtagelser. Men at sige, at nogle af de bromerede flammehæmmere, som er nævnt i det her forslag, ikke skulle være giftige, at de ikke skulle være farlige, at de ikke skulle være sundhedsskadelige, det er simpelt hen det rene vrøvl. Det bliver jeg nødt til at sige til hr. Jørn Dohrmann.

Jeg må også bare sige, at jeg synes, det er meget ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke kan bakke op om, at man laver den bedst mulige miljøregulering, den bedst mulige regulering for sundhed og for menneske og miljø i forhold til de her meget farlige kemikalier. Men jeg kan forstå, at man fra Dansk Folkepartis side har valgt at sige: Jamen vi har bare overladt det hele til EU. EU, som har været meget bagstræberiske på det her punkt, fordi man netop har villet tage alt for stort et hensyn til store producenter af elektriske apparater uden for Europa, selv om vi ved, at der findes alternativer til de her meget farlige bromerede flammehæmmere.

Kl. 11.40

Der må jeg bare sige, at jeg simpelt hen ikke kan forstå, at Dansk Folkeparti gør det. Så kan det være, det er mig, der bare ikke forstår, men det er altså uforståeligt for mig. Det er uforståeligt for Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige til hr. Rune Lund, at jeg tror, at hvis han graver i sine arkiver, vil han finde ud af, at den computer, som han omtaler, indeholder TBBPA, og det er altså ikke godtgjort – og det er vanskeligt at bevise – at de produkter udgør en risiko. Det ved jeg ikke om hr. Rune Lund vil forholde sig til. Det vil han åbenbart ikke, men det er de fakta, vi andre står over for. Og fordi det ikke er godtgjort, at det er skadeligt, siger vi så: Skulle vi så gå hen og forbyde den her slags ting? Det er noget andet, hvis man siger: Jamen her har vi faktisk, at det er skadeligt.